

Poštni Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 1. marca 1932.

4. in 5. števil.

Iz Beograda.

Dne 3. t. m. so se zbrali v Beogradu predstavniki vseh banovinskih sekcij našega Udruženja. Savsko sekcijo so zastopali predsednik tov. Lalić, podpredsednik tov. Pešelj in predsednik pododbora iz Vitrovice tov. Mišić, Primorsko sekcijo je zastopal predsednik tov. Radman, Drinsko predsednik tov. Milojević in tajnik tov. Krstajić, Dunavsko podpredsednik tov. Gustović in tajnik tov. Matić, zadnja dva dni pa še predsednik tov. Petrović, Vardarsko sekcijo predsednik tov. Ratković, Dravsko sekcijo pa predsednik tov. Čampa in podpredsednik tov. Štukelj. Tako je bilo zbranih v Beogradu v dneh od 3. do 6. t. m. 12 predstavnikov Udruženja iz vseh delov države in iz vseh banovinskih sekcij.

Solidarnost in prijateljske vezi, ki so vezale že dve leti prejšnje Oblastne organizacije in sedanje banovinske sekcije, ki so se pa po zadnji seji glavne uprave UPU nekoliko zrahljale, so sedaj zopet trdne. Ta obnovitev solidarnosti in prijateljstva je prišla spontano, sama od sebe in brez vsake agitacije. Ta solidarnost je naravna obramba proti vedno večji samovolji in zagrizeni trmi Centralne uprave, ki je začela tudi proti ostalim sekcijam uporabljati enaka sredstva in enake metode strahovanja, kakršnih se je posluževala v borbi z Dravsko sekcijo. Centralna uprava ne priznava nobene sekcije več in izključuje njih predstavnike kar po vrsti. V postopanju Centralne uprave ni nobene logike in nobene pravne konsekvence več. V ostalem pa se danes sploh več ne ve, kdo še predstavlja Centralno upravo. Kajti nekaj članov te uprave je podalo ostavko na svoja mesta, med njimi celo sam tajnik tov. Nakić, ker niso mogli in hoteli več nositi odgovornosti za nezakonito in nestatutarno delo Centralne uprave.

Posetili smo tov. Nakića, ki nam je pojasnil, kakšne neverjetne pojme ima in kakšne namere zasleduje Centralna uprava s svojim postopanjem. Centralna uprava je pravzaprav samo orožje v rokah g. Tome Jovanovića, ki upravlja s premoženjem Udruženja po svoji volji, gospodari z blagajno, vrši vplačila in izplačila, prevzema korespondenco in jo tudi sam rešuje. V svoji pisarni ima tudi ves arhiv Udruženja, — skratka, on je neomejen gospodar v Udruženju, in vse, karkoli dela in sklepe Centralna uprava, dela samo po njegovih ukazih.

Centralno upravo je posetilo troje delegatov, ki so bili poprej člani Maturantskega društva in ki so zato nevtralni v postanku spora med člani Centralne uprave in predstavniki banovinskih sekcij. Poizkušali so najti možnost kakega sporazuma, toda vrnilo so se razočarani in so izjavili, da je s Centralno upravo oziroma s Tomo Jovanovićem nemogoče vsak pameten razgovor, kaj šele kak sporazum.

Predstavniki banovinskih sekcij so se sestali v pisarni Saveza nabavljalnih zadrug drž. nameščencev k skupni konferenci, kateri je predsedoval podpredsednik Savske sekcije tov. Pešelj. Konferenca, ki je trajala dne 3. t. m. dopoldne in popoldne, je ugotovila soglasno, da je Centralna uprava prekršila pravila in prekoračila svojo kompetenco. Centralna uprava ni izvršila sklepov Glavne uprave od 29. in 30. avgusta 1931, zaradi česar je prišlo Udruženje v ex lex stanje, to je v stanje, po katerem Udruženje od 14. januarja t. l. na-

prej pravno več ne obstoja. Nadalje je ugotovila konferenca, da Centralna uprava ni imela pravice izključiti iz Udruženja predsednika Dravske sekcije, kaj šele celo sekcijo. Prav tako nima pravice odrekati veljavnosti funkcije predsedniku Dunavske in Savske sekcije. Prav tako nepravilno osporava članstvo Primorski in Drinski sekciji. Konferenca je zanimala veljavnost vseh sklepov Centralne uprave po prvi seji Glavne uprave in dela odgovorne za vse posledice, ki so nastale zaradi tega za Udruženje, vse člane Centralne uprave.

Konferenca je sklenila zato soglasno, da banovinske sekcije po vsem tem ne morejo in nočejo imeti nikakih stikov več s Centralno upravo, ampak da zahtevajo od oblastev še samo to, da se postavi za celokupno Udruženje komisar, ki naj pregleda poslovanje Centralne uprave in banovinskih sekcij, ugotovi in razčisti imovinsko stanje ter skliče nato izredni kongres, ki naj sprejme nova in stalna pravila in izvoli novo upravo. Konferenca je ponovno sklenila, da se morajo predložiti kongresu pravila, ki jih je bila izdelala bivša ljubljanska Obl. organizacija in ki naj bi se v nekaterih členih nebitveno spremenila. Konferenca je naglasila še to, da imovina bivšega Saveza ni več glavno vprašanje in se naj to prepusti oblasti, ki naj reši po svojem predudku, komu pripada. Banovinske sekcije zahtevajo samo to, da se postavi Udruženje na novo in solidno osnovo, tako da bo zamoglo započeti svoje delo čisto iz novih temeljev in z novimi, sposobnimi ljudmi in pa na temelju dela, reda, poštenja in morale. Članstvo vseh sekcij je postalo zaradi sedanjega stanja v Udruženju nezadovoljno in je ogorčeno nad postopanjem Centralne uprave in nad njeno popolno brezbriznostjo nad interesi p. t. t. obojja in stroke. Članstvo vseh sekcij zahteva, da se vzpostavi v Udruženju red in delo. Konferenca je razpravljala tudi o likvidaciji Udruženja, toda prišla je do zaključka, da bi bila to najusodnejša napaka, ki bi prinesla p. t. t. oboju in stroki nepregledno škodo. Zato je bilo soglasno sklenjeno, da se mora Udruženje za vsako ceno očitati in nadaljevati.

Končno je konferenca sklenila, kakšne korake naj napravijo delegatje banovinskih sekcij in kakšne intervencije naj se izvrše za vzpostavitev reda v Udruženju.

Dne 4. t. m. dopoldne so bili sprejeti delegatje pri pomočniku ministra gosp. inž. A. Ratajcu, ki je sprejel delegatje nad vse ljubeznivo. Gosp. pomočnik je informiran o stanju v Udruženju do podrobnosti natančno. Pravni odsek poštne uprave je zadevo in obširne akte, ki so se nakopičili v tem sporu, natančno proučil in zaslišal tudi Centralno upravo. Omenjeni odsek je ugotovil, da Udruženje po 14. januarju t. l. nima več pravil, ker so mu provizorna pravila s tem dnem potekla in da je sedaj v ex lex stanju. Udruženje samo posledaj ne more ničesar več ukrepati in zato tudi ne more samo od sebe več vzpostaviti legalnega stanja. To stanje more po § 76 zakona o uradnikih sanirati samo pristojna oblast tako, kakor to predpisuje zakon. Dela se na tem, da se postavi za Udruženje komisar. Vsa zadeva, ki se nahaja pri poslednji instanci, je sedaj v takem razvoju, da je ni mogoče več zadržati ali pa potlačiti, četudi so na delu sile, ki si to prizadevajo.

Gosp. pomočnik ministra je poudaril, da Udruženje v interesu p. t. t. obojja in v interesu same stroke mora obstojati. Službena oblast insistira na tem, da obstoja za p. t. t. stroko in oboje urejena in edinstvena organizacija. Nato je gosp. pomočnik ministra razvijal svoje znane misli o sodelovanju poštne uprave s strokovno organizacijo.

Nato je gosp. pomočnik ministra vpraševal predstavnike posameznih banovinskih sekcij po razmerah v njihovih sekcijah. Pri tej priliki je bilo govora tudi o posebnem udruženju za zvanikičnike in služitelje in o obstoju Osrednjega društva nižjih uslužbencev v Ljubljani. Predsednik Dravske sekcije je gosp. pomočnika opozoril na to, da predstavniki tega društva lansirajo okrog vesti, da se ministrstvo in tudi gosp. pomočnik zavzema za to, da bi za nižje uslužbence obstojala posebna organizacija. Gosp. pomočnik je to zanikal.

Ob tej priliki se je ugotovilo, da so bile pri ministrstvu izvršene razne intervencije za to, da bi ostalo za nižje uslužbence posebno društvo. Gospode, ki so za to intervenirali, smo s svoje strani že obvestili, kakšno stališče zavzemajo v tem pogledu merodajni faktorji in jim natančno raztolmačili položaj in razmere, zlasti dotičnim, za katere nam je znano, da so storili to samo iz nepravilnega poznanja razmer. Zato pa lahko rečemo že sedaj, da so nade nižjih uslužbencev, ki jih stavijo v svojo posebno organizacijo, prazne in da bi bilo zato boljše, ako bi Osrednje društvo nižjih uslužbencev ne varalo več svojih članov s praznimi obljubami. Nižjim uslužbencem pa priporočamo, naj bodo uvidevnejši in naj ne plačujejo članarine društvu, ki nima nobenih izgledov na bodočnost, ker je ta članarina proč vržena.

Na tem mestu omenjamo mimogrede še to, da so tudi napadi »Poštarija« na edinstveno organizacijo naleteli na nesimpatičen odziv in da njegovo pisanje vse povsod in splošno obsojajo. Sploh se v Beogradu povsod nepovoljno izražajo nad razmerami med slovenskimi p. t. t. uslužbenci, posebno pa nad tem, da je ravno v Sloveniji najmanj razumevanja za edinstvo v strokovni organizaciji. Čudijo se zlasti nad zadržanjem tovarišev maturantov in ob neki priliki so bile v razgovoru o tem izrečene od zelo vplivnega faktorja tele besede: maturantsko vprašanje v poštni stroki je rešeno tako za preteklost kakor za bodočnost. To vprašanje je rešil zakon o uradnikih in je s tem ta zadeva spravljena z dnevnega reda. V ostalem pa se maturantje nimajo nad čem razburjati. Oni vendar niso ničesar izgubili zaradi tega, če so drugi nekaj pridobili. Zato smo mišljenja, da bi tovariši maturantje v skupni organizaciji, zlasti v Sloveniji lahko zavzeli vpliven položaj ter si tako več koristili, kakor če bodo ostali intransigentni in neorganizirani.

Po sprejemu pri gosp. pomočniku ministra, pri katerem je ostala delegacija skoro celo uro, so intervenirali predstavniki banovinskih sekcij še pri ostalih faktorjih, kakor je bilo to sklenjeno na konferenci. Kakor pri gosp. pomočniku ministra, ki je delegaciji obljubil, da lahko ob vsakem času računa na njegovo podporo in pomoč in da bo zlasti storil vse, da se postavi Udruženje na pravno, pravilno in zdravo podlago, prav tako je bila delegacija prijazno sprejeta tudi od ostalih činiteljev.

Povsod pa so obžalovali, da je moralo priti ravno v Udruženju p. t. t. uslužbencev do tega, da mora poseči v poslovanje strokovne organizacije oblast, dočim so ostale organizacije drž. nameščencev izvedle v najlepši slogi prilagoditev predpisom § 76. zakona o uradnikih. Obžalovali so tudi, da se je z ureditvijo razmer v Udruženju tako dolgo zavlačevalo. Sedanjih razmer nikakor ni mogoče še dalje trpeti in delegacija je dobila zagotovilo, da se bo napravil v Udruženju red z energično roko. Merodajni krogi stoje na stališču, da Udruženje za p. t. t. osobe mora obstojati, ker p. t. t. osobe mora imeti svojega legitimnega predstavnika pri službeni oblasti. Brez sodelovanja strokovne organizacije ni mogoče uspešno izvajati strokovne politike. Zato je bilo delegaciji obljubljen, da se razmere v Udruženju uredi in razčisti kar najobjektivneje. Naloga Udruženja pa je, da najde in izbere sposobne delavce in poštene ljudi, ki bodo vodili organizacijo.

Predstavniki banovinskih sekcij so bili opozorjeni na to, da naj ne dopuste nikake odtujitve imovine v sekcijah do ureditve. Event. krivci bodo odgovarjali za denar Udruženju kakor za državni denar, če se bodo ugotovile kakšne zlorabe ali nedovoljene in nepravilne manipulacije s premoženjem Udruženja.

Ob tej priliki je intervenirala delegacija na pristojnih mestih tudi glede drugih važnih vprašanj in potreb p. t. t. osobja. Merodajni činitelji so imeli lepe načrte za velikopotezne reforme v p. t. t. stroki. Ta koristna in važna ustanova zasluži vso pažnjo in mora dobiti svojo samostojnost na katerikoli podlagi. Brez te je njen razvoj in napredek nemogoč. Toda do sedaj teh reform ni bilo mogoče izvesti zaradi splošnega stanja v stroki. To stanje je v zvezi tudi s stanjem v Udruženju. Poslej pa teh reform ne bo mogoče širokopotezno izvesti vsled težke gospodarske krize, ki je nastopila povsod po svetu in seveda tudi pri nas. Vendar pa mislijo na pristojnih mestih, da bo kljub temu treba dati p. t. t. stroki neko pravno podlago za njeno preobnovo, če ne v drugačni obliki, pa vsaj v obliki generalne direktije. Marsikaj pa se bo moralo zaradi splošnega gospodarskega stanja opustiti in odložiti, ker je treba v tem kritičnem položaju gledati v prvi vrsti na to, da država srečno prebrodi gospodarsko krizo. Sedaj je deviza samo ta: vzdržati, — vzdržati za vsako ceno in kakor koli že.

Glede napredovanj je dobila delegacija tale pojasnila: če bo mogoče, se bo izvedlo v naši stroki pred novim proračunom še eno napredovanje, poznejša napredovanja pa bodo odvisna od novega drž. proračuna. Na merodajnih mestih so demantirali tudi govorice odnosno pripombo delegacije, da železničarji bolje napredujejo, nego poštarji. Če se o napredovanjih železničarjev v časopisih večkrat poroča, to še ni dokaz, da so poštarji zapostavljeni. Treba je namreč primerjati številčno razmerje med enim in drugimi. Železničarjev je 84.000 napram 14.000 poštarjev. Zato je jasno, da bo za železničarje v časopisih več objav o napredovanju, nego za poštarje. Vendar pa je razmerje še kljub temu neenako in so poštarji glede napredovanj še vedno na boljšem, nego železničarji.

Govora je bilo tudi o načinu oziroma o ključu, po katerem se vrše napredovanja. Na merodajnih mestih priznavajo, da razni ključi ne morejo biti vedno in za vse enako pravični. Tudi kvalifikacije niso za napredovanje vedno pravilno in čisto objektivno merilo, ker ima vsak predstojnik drugačno merilo za ocenjanje. Zato uslužbenci niso ocenjeni po enem merilu in pod enakimi kriteriji. Sploh pa je nemogoče najti ključ, ki bi bil v praksi za vse enako pravičen, in ki

bi zadovoljil vse. Prav tako pa tudi ni mogoče zagovarjati generalnega napredovanja, ker ima tako napredovanje še več slabih strani.

Delegacija je intervenirala še glede anomalij, ki jih je prinesla uredba o plačevanju najemnin v uradnih stanovanjih, glede bolniškega fonda in glede zaščite p. t. t. osobja ob priliki sestavljanja novega državnega proračuna. Delegaciji je bilo obljubljen, da se bo storilo za p. t. t. osobe vse, kar se bo dalo storiti spričo težkih dandanašnjih razmer.

Upamo, da smo s tem dovolj jasno naslikali članstvu položaj v Udruženju, kakor tudi splošno stanje v stroki. Marsikaj bi bilo treba še povedati, toda o vsem nam ni mogoče pisati.

Članstvu priporočamo, da pričakuje ureditve v Udruženju mirno in zvesto. Tudi tu naj velja deviza: vzdržati za vsako ceno. Pravičar je na naši strani, — na strani celokupnega

Jos. štukelj:

Ali udruženje ptt. uslužbencev pravno res več ne obstoja?

Po krivdi in poštenemu človeku nerazumljivem postopanju centrale, ali točneje rečeno, izvršilne uprave našega udruženja smo prišli že tako daleč, da se moramo baviti celo z vprašanjem: ali naše udruženje pravno sploh še obstoja ali ne, in ali še samo dejansko vegetira in čaka zdravične injekcije od državne oblasti, ali pa njenega odloka, da se tudi dejansko razpušča.

Namen tega članka ni, analizirati postopanje izvršilne uprave, temveč prikazati samo pravno stran vprašanja obstoja ali neobstoja udruženja. Vse to je seveda moje skromno mišljenje, ki sem si ga ustvaril v tej stvari na osnovi zakonskih in statutarjih predpisov, ki prihajajo pri tem v poštev.

Pri presoji navedenega vprašanja se je treba ozirati na dve:

1. Na zakon o udruženjih, zborih in sestankih od 18. septembra 1931 (društveni zakon) in
2. na (statute) pravila udruženja.

V društvenem zakonu govorita samo dva paragrafa o prestanku nepolitičnih udruženj, in sicer §§ 11 in 18. Prvi pravi: splošna upravna oblast druge stopnje lahko razpusti udruženja, ki bi prekorčila svoj statutarni delokrog ali ga ne bi mogla več izvršiti, ali pa bi nastopala proti državnemu ali društvenemu redu ali javni moral.

Proti oblastveni odločbi o razpustitvi je dopuščena pritožba po zakonu o splošnem pravnem postopku, vendar pritožba nima edložne moči.

Drugi (§ 18) pa pravi: kadar se kakršno koli udruženje prostovoljno razide, mora to uprava takoj javiti splošni upravni oblasti prve stopnje. V § 3., kjer zakon našteva, kaj morajo vsebovati pravila udruženja, je rečeno, da se mora v pravilih določiti med drugim tudi namen udruženja in kako se polnodeljavno ustvarjajo v udruženju sklepi in kam gre imovina v slučaju prestanka udruženja.

Če iz teh vidikov premostimo stanovska udruženja sploh, ne samo našega, pridemo do zaključka, da ta udruženja niso stvorena samo za neko kratko časovno dobo, ki bi bila mogoče že celo kar v naprej določena, ali pa samo za dosego nekega cilja in bi po tem času ali dosegi cilja kar avtomatski prestala. Take tvorbe — družbe ad hoc poznajo pač trgovinski zakoniki in tudi društveni zakon pozna take, pa jih imenuje zato z b o r e in s e s t a n k e. Društva pa so časovno neomejena, ker se vedno presnavljajo z vstopanjem in izstopanjem članstva in svojega

članstva iz vse naše države. Sedaj ni več prizadeta samo Dravska sekcija, marveč vse sekcije, — celokupno Udruženje. Ne pustite se od nikogar begati, ampak izvršujte vestno, točno in disciplinirano svoje članske dolžnosti in obveznosti.

Morda bo do prihodnje številke našega lista sedanja uprava naše sekcije že razrešena svojih dolžnosti in bodo poverjeni posli in vodstvo organizacije uradnim osebam. Naj to nikogar ne moti. Saj to je bila vedno naša zahteva. Komisar bo uredil stanje v Udruženju, nato pa sklical kongres. Naj ne bo nikogar, ki bi v tem času nehal plačevati članarino, kajti potem bi naša sekcija, ako bi padlo naše članstvo, na prihodnjem kongresu ne imela potrebnega vpliva.

Verujte v zmago pravičnosti, kakor veruje vanjo uprava vaše organizacije.

S tovariškimi pozdravi!

Jožko Čampa,
predsednik Dravske sekcije UPU.

cilja nikdar ne dosežejo tako, da bi lahko rekla: doseženo je in naš obstoj ni več potreben.

Pod temi vidiki je ustvarjal tudi naš zakonodajalec društveni zakon in je zato v zakonu predpisal samo to, da morajo pravila določevati, kako se delajo veljavni sklepi, torej tudi sklepi o razdružitvi, odnosno prostovoljnem razidu udruženja.

Sam zakon pa daje splošnim upravnim oblastvom moč, da zaradi čuvanja državnih in družabnih interesov in javne morale razpuste društva, ki bi v tem oziru grešila. Pooblašča pa nadalje iste organe, da smejo razpustiti udruženja, ki bi prekorčila svoj delokrog, to je, ki bi se pečala s stvarmi, ki nimajo nič skupnega z namenom udruženja, in niso predvidena v pravilih. Končno sme še oblast razpustiti društva, ki ne morejo več izvršiti svojega delokroga, ker je recimo članstvo izstopilo, ali uprava ne deluje, se ni izvolila, kratko, če je društvo zaspalo.

Za vse druge primere pa prepušča zakon, da si vsako udruženje določi v pravilih, kako prestane udruženje in kakšne formalnosti so za to potrebne.

O tem ni prav nobenega dvoma, da nismo oblastveno razpuščeni, ker ni udruženje prejelo prav nikake take odločbe splošne upravne oblasti. (Oblast seveda tudi ni imela prav nikakega povoda za tako odločbo.)

Ali še pravno obstojamo ali ne, je torej vprašanje, ki ga moramo v konkretnem primeru rešiti na osnovi pravil našega udruženja in na podlagi nekakšnega običajnega prava, kako se ustvarjajo v udruženjih taki sklepi.

Ko si je članstvo v juniju l. l. ustvarjalo novo udruženje, odnosno stari Savez prilagojevalo določilom novega uradniškega zakona, si je hotelo ustvariti trajno, časovno neomejeno udruženje. Nesrečni člen 27., ki je bil v zadnjem momentu dodan pravilom, je bil po intencijah članstva samo presija ali nalog na upravo udruženja, da se izdelajo v najkrajšem času nova, času, prilikam, smotru, sredstvom in ne vem še čemu ustrezajoča pravila, ki naj se tekom šestih mesecev sprejmejo na novi skupščini. Nesreča ali naglica je hotela, da se je to vneslo v pravila, dočim bi po vsebini in namenu moral biti to poseben sklep skupščine, kot naročilo novo izvoljeni upravi. Nikomur pa ni kljub temu prišlo na um, da bi hotel s tem udruženje časovno omejiti in da naj udruženje prestane, če se tej zahtevi iz kateregakoli vzroka ne bo ugodilo.

Uverjen, sem, da ne bi nobena pristojna oblast potrdila pravil, če bi določilo tega člena tolmačila tako, da naj udruženje po šestih mesecih kar na lepem, brez vsake odločbe članstva prestatne, če ne bodo v tem času sprejeta nova pravila. Tako določilo ali tolmačenje bi bilo absurdno, popolnoma neskladno z društvenim zakonom, ki določa, da mora biti že za druge, gotovo manj važne odločbe, v društvenih pravilih določeno, kdo jih ustvarja in kako jih ustvarja.

Če bi hotela lanska skupščina na neizpolnitev svojega naročila nanizati tako konsekvenco, kar bi bila lahko storila, saj je najvišji organ udruženja, potem bi bila to morala izrečno storiti s tem, da bi dotičnemu členu dodala še to: Če uprava tega ne bo storila, to je, sklicala nove skupščine, potem prestatne udruženje. In baš te konsekvence ni storila in je seveda tudi ni nameravala, zato se pa tudi ne more sklepati, da bi taka konsekvence nastopila.

Običajno, to je sicer nezapísano, a vendar splošno veljavno običajno društveno pravo, ki velja kakor zapisano, je, da se o prostovoljnem razidu društev sklepa na posebej v ta namen sklicani skupščini, in sicer s kvalificirano (dvetretjinsko in tričetrtinsko), ne z nadpolovično večino prisotnih. Tako določa tudi člen 24. pravil našega udruženja, da je potrebna za prestatne udruženja odločba — sklep kongresa in tričetrtinska večina prisotnih delegatov.

Torej samo na ta način se udruženje prostovoljno razide, pa na prav noben drugi ne.

Če ni uprava našega udruženja izvršila sklepa junijske skupščine, t. j. čl. 27. pravil našega udruženja in sklepa seje glavne uprave od 29. in 30. avgusta t. l., je pač ravnala protistatutarno in bo zato slej ali prej odgovarjala članstvu, ki jo bo klicalo na odgovor vsaj na letošnjem rednem kongresu. Dalje odgovarja za to tudi državnim oblastvom, katerim daje povod, da jo razrešijo funkcij in postavijo v udruženje komisarja, kar je znak težke bolezni, ki jo preživlja udruženje, ali boljše par ljudi, ki sestavljajo centralno (izvršilno) upravo. Vendar pa udruženje zaradi tega ni niti pravno niti dejanski prestatno.

Zato je naša naloga samo ta, da oblastva kličemo na pomoč proti takemu eklatantnemu kršenju statuta, na bodoči skupščini pa si moramo izvoliti v centralno upravo ljudi, ki bodo znali pojmovati, kaj je smoter udruženja, kako se ti smotri dosežajo in kaj je tovarištvo, iskrenost in še marsikatera podobna čednost, ki jo mora imeti funkcionar v udruženju.

To se mi je zdelo potrebno zapisati zato, ker sem v zadnjem času od več funkcionarjev sekcij našega udruženja čul mnenje, da je udruženje prestatno in da se nahaja v nekem »ex lex stanju«.

Kontrola in organizacija pošte na Angleškem.

Pošta, zlasti pa telefon in telegraf so bili in so še vedno podvrženi kritiki ljudi, ki se pri vsaki priliki pokažejo nasprotniki kakršnega koli državnega podjetja. In prav sedaj pod nacionalno vladno z veliko konservativno večino v parlamentu se je to zopet pokazalo. K temu je pomoglo tudi to, da je kraljevska komisija v preteklem letu izjavila, naj se uvede posebna preiskava v pogledu organizacije pošte.

Lord Wolmer, ki je bil v konservativni vladi od leta 1924 do 1929 namestnik generalnega poštarja in ki je javno večkrat poudaril, da bi pošta pod privatnim vodstvom

lahko plodonosneje obratovala, je sedaj vodja tega gibanja.

Lani, meseca novembra, je lord Wolmer, potem ko je na to javnost že pripravil z razpravami v raznih dnevnikih, izročil ministrskemu predsedniku spomenico o vodstvu pošte.

Spomenico je podpisalo okoli 320 članov parlamenta, to je večina zbornice. Čeprav je večina podpisov od konservativcev, so med njimi tudi iz liberalne in nacionalne delavske stranke, ki podpirata vlado.

Dokazovanje v spomenici je na kratko sledeče:

»Časi, ki zahtevajo varčevanje in več proizvodnje, so časi nacionalnega preustroja in zato je primerno, da se položaj in organizacija pošte pregledata.

Pošta posluje vse preveč kot upravna oblast, dočim bi morala poslovati kot trgovsko podjetje.

Problemi pošte nimajo nič skupnega s strankarsko politiko.

Generalni poštarji se iz političnih razlogov prepogosto menjavajo, kar je za obrat slabo.

Pošta, zlasti telefon je v razvoju zaostal. O telefonu in telegrafu pri nas in v Ameriki se ne da niti govoriti.

Pošta je vse preveč pod kontrolo finance, ki išče v njej samo denar za proračun. Pošti bi moralo biti dovoljeno, da si osnuje lastno denarno rezervo za investicije.

Sedanja organizacija ovira osobe v napredovanju.

Osobe je preko Union of Post Office Workers pošto kritiziralo in preiskovalne komisije so se izrekle za radikalno spremembo glede organizacije pošte.

Spomenica končuje z zahtevo po manjšem, a močnem odboru, ki bi vse vprašanje o organizaciji pošte proučil in izdelal podrobne predloge v soglasju s potrebami sedanjega časa.

Na to spomenico je odgovorilo poštno osobe z obširno spomenico, katero je sestavilo v sporazumu z vsemi društvi javnih nameščencev, in jo po svojih zastopnikih izročilo generalnemu poštarju 13. januarja t. l. V tej spomenici izjavljajo poštni nameščenci:

»Naziranje poštnega osobja je čisto drugo, kakor ono gospodov poslancev.

Vprašanje reorganizacije pošte bi se s sedanjo stisko ne smelo mešati. Nikakor se ne sme telefon, kar so nekateri časopisi že hoteli, prodati zato, ker bi prišli do kapitala.

Veliko kritike nad pošto je zares zakrivila nezadovoljnost s politiko parlamenta, vendar se pa mora reči, da posveča osobe delu vse svoje sile.

Vsi dosedanji preiskovalni odbori ponajveč niso imeli naloge temeljnega vprašanja o kontroli in organizaciji pošte proučiti in niti eden od teh odborov prav za prav ni imel pravice o tem vprašanju odločati.

Lord Wolmer je hotel v svoji kritiki primerjati počasnost sedanjega sortiranja s sortiranjem pred vojno, ali njegova kritika sloni na številkah, ki se ne dajo primerjati. On je namreč primerjal ugotovljene rezultate v sortiranju posameznih poštnih uradnikov s povprečnim povojnim rezultatom.

Kritika spomenice ne leti samo na pošto, ampak na vse vrste javnih služb, kakor na privatne, tako na tiste, ki so v rokah vlade, ali pa brez politične kontrole, v rokah splošno gospodarskih ustanov.

Na enak način je obdelovala kritika telegraf in telefon v času, ko sta bila v rokah privatnih družb.

Primerjanje z razpredenostjo telefona v Zedinjenih državah ameriških bi lahko odpadlo, ker je socialno in trgovsko življenje tu in tam različno. Velika Britanija je danes glede telefonskega omrežja veliko na boljšem napram Zedinjenim državam, kakor je bila tedaj, ko je bil britanski telefon še v privatni posesti. V tistih časih so gledale telefonske

družbe samo na londonski mestni promet in so zanemarjale deželo.

Telefon je načelna politika pošte in je namenjen tudi za neproduktivne kraje.

Mislamo, da je s tem ustrezno želji vsega prebivalstva.

Zato se pošta ne sme smatrati za čisto trgovsko podjetje, brez zveze s politiko. Narobe, dolžnost parlamenta je o politiki pošte odločati.

Mi smo za to, da ostane pri sedanjem sistemu parlamentarne kontrole, brez temeljne spremembe. Ta sistem je dragocena obramba za občinstvo in osobe.

Pošta se ne upravlja tako, kakor kaka druga vladna oblast. Za njo je uvedena decentralizacija.

Pod državno kontrolo je poštna služba zelo napredovala. Število telefonov, ki jih je bilo leta 1912, ko je telefonsko službo prevzela država, se je do leta 1922 zvišalo na 1,000.000 in do leta 1931 na 2,000.000.

Prepričani smo, da je ob napredni politiki še nadaljnji razvoj mogoč, ako se bo seveda letni prebitek porabil zanj, ne pa oddal financ. Nikakor bi pa ne smel iti razvoj na račun plač uslužbencev.

Da bi pa organizacijo pošte lahko pospešila kaka obča gospodarska forma, tega ne moremo verjeti.

To spomenico je poštno osobe tudi objavilo v vseh večjih časopisih. Z njo si je pridobilo simpatije javnosti in, kakor pišejo dunajske »Postnachrichten«, tudi vlade.

VABILO na redni letni občni zbor Gospodarske zadruge poštnih nameščencev v Ljubljani,

registrovane zadruge z omejenim jamstvom,
ki bo v nedeljo, dne 6. marca 1932 ob pol 9.
uri dopoldne v Beli dvorani hotela Union v
Ljubljani, Miklošičeva cesta.

Dnevni red:

- 1.) Verifikacija pooblastil.
- 2.) Poročilo načelstva.
- 3.) Poročilo nadzorstva.
- 4.) Sklepanje o pritožbah in prizivih zoper poslovanje načelstva in nadzorstva.
- 5.) Poročilo o uradni reviziji zadruge po revizorju Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani.
- 6.) Odobritev računskega zaključka za leto 1931.
- 7.) Dopolnilna volitev članov načelstva in volitev članov nadzorstva.
- 8.) Sprememba pravil.
- 9.) Slučajnosti.

O p o m b a: Ako bi občni zbor ob napovedanem času ne bil sklepčen, se bo vršil po členu 37. zadrugh pravil istotam in z istim dnevnim redom pol ure kasneje, t. j. ob 9. uri drugi občni zbor, ki bo sklepal ob vsakem številu navzočih članov. Pooblastila se bodo sprejemala v soboto, dne 5. marca t. l. med 5. in 7. uro popoldne v zadrugh pisarni Pred Prulami št. 1. Samostojni predlogi se bodo upoštevali samo tedaj, če bodo posredovani do 26. februarja t. l. Računski zaključek je na vpogled članom od 15. februarja t. l. dalje v pisarni zadruge med uradnimi urami. Po možnosti bo objavljen tudi v naših strokovnih glasilih.

Načelstvo.

Spoštovani zadrugarji!

Uprava naše zadruge Vam predlaga računski zaključek za preteklo poslovno leto 1391. Navzlic težki gospodarski krizi katero občuti tudi naša zadruga, je računski zaključek nad vse zadovoljiv. Poslovanje zadruge se je razširilo. Zadruga je pridobila na članstvu, ugledu in zaupanju ter se razvila v velik in upoštevani vredni zavod, uprava zadruge si je pa tekom časa pridobila veliko trgovskih izkušenj in rutine. Vse lanske kupčije so bile posrečene in izgub ni nobenih. To ugotavljamo brez vsake samohvale, ker je naša hvala v delu samem. Končna sodba o delu in računskem zaključku pa pripada Vam zadrugarji. Zato Vas vabimo, da se polnoštevilno udeležite občnega zbora in da daste tam z nasveti in pametno kritiko novih smernic in iniciativo za delo v tekočem poslovnem letu!

Uprava.

Računski zaključek

Gospodarske zadruge poštних nameščencev, registr. zadruge z omejj. jamstvom v Ljubljani
za 10. poslovno leto 1931.

Poročilo:

Članstvo: Začetkom leta je bilo . . . 835 članov
Med letom je pristopilo . . . 88 „
Skupaj . . . 873 članov
Med letom je izstopilo . . . 19 „
Stanje koncem leta . . . 854 članov

Deleži: Začetkom leta je bilo deležev za Din 83.400 —
Med letom vplačanih „ 3.600 —
Skupaj . . . Din 87.000 —
Med letom izplačanih „ 1.900 —
Stanje koncem leta Din 85.100 —

Odpovedanih je: članov 19, deležev 19.

Zadruga je članica Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani, ki je pri njej izvršila zadnjo revizijo v času od 12. do 17. novembra 1931.

Aktiva.

Bilanca.

Pasiva.

Predmet	Din	p	Predmet	Din	p
Gotovina:			Deleži:		
a) v blagajni	12.211	99	a) članov	85.100	—
b) pri poštini hranilnici	9.526	17	b) odpovedani in nedvignjeni	7.925	—
Terjatve:			Obveznosti denarnim zavodom	607.623	—
a) na blagu	432.674	73	Hranilne vloge	783.868	66
b) na posojilih	397.225	—	Terjatve:		
c) na tekočih računih	419.913	—	a) upnikov	16.800	99
č) pri upnikih	4.853	—	b) članov	1.002	21
Deleži:			Skladi:		
a) 14 deležev pri Z. S. Z.	1.400	—	a) rezervni	122.957	51
b) 10 deležev Pošt. Doma	1.000	—	b) poporni	398	90
Inventar:			c) garancijski	9.119	70
a) nepremični	307.583	36	Čisti prebitek	4.396	38
b) premični	25.739	50			
Zaloga blaga:					
a) v čevljarni	3.845	60			
b) v skladišču drv	23.220	—			
	1.639.192	35		1.639.192	35

V Ljubljani, dne 31. decembra 1931.

Načelstvo:

Ferluga Jože, l. r.
tajnik.

Ban Martin, l. r.
blagajnik.

Slamič Vinko, l. r.
predsednik.

Ferjančič France, l. r.
knjigovodja.

Čeh Karel, l. r.

Martinšek Franjo, l. r.
člani.

Penko Josip, l. r.

Izguba.

Račun izgube in dobička.

Dobiček.

Predmet	Din	p	Predmet	Din	p
Plače	37.033	—	Prebitek pri blagu	129.136	19
Pisarniški stroški	2.061	—	Provizije	11.693	89
Obresti	59.218	67	Vpisnina	455	—
Prispevki za OUZD	4.629	70	Obresti	64.722	60
Mezde čevljarjev	68.828	50	Vrnjeni prispevki za OUZD	1.808	86
Uslužbenski davek	468	50	Povrnjeni poštini stroški	1.777	30
Prispevki za pokojninsko zavarovanje	709	—	Razni dohodki	3.263	37
1% poslovni davek	2.172	70			
Provizije	2.252	83			
Pristojbine pri Poštini hranilnici	795	14			
Časopisi	373	—			
Potni stroški	2.131	10			
Popusti zaradi takojšnjega plačila	5.399	69			
Kurjava, razsvetljava in snajenje	6.180	20			
Nagrade	10.000	—			
Revizijski stroški	500	—			
Razni izdatki	5.707	80			
Čisti dobiček	4.396	38			
	212.857	21		212.857	21

S knjigami in prilogami primerjali ter našli v redu.

Nadzorstvo:

Jereb Franjo, l. r.
zapisnikar.

Bizovičar Jože, l. r.

Hribar Gregor, l. r.

Šalehar Franc, l. r.

Markelj Lerpold, l. r.
predsednik.

Se o osebni pokojnini.

Paragrafa 120. in 121. u. z. določata, da se jemlje kot osnova za določitev osebne pokojnine pri uradnikih plača in položajna doklada, pri zvanikih in služiteljih pa plača, ki je enim ali drugim pripadala v trenutku upokojitve.

Tolmačenje teh paragrafov ni delalo nobenih težkoč v primerih, v katerih je uslužbenec tudi že res prejemal plačo od skupine ali periodskega poviška, v katerem se je dejansko nahajal.

Nejasno pa je bilo kolikor toliko, kaj tvori osnovo pri uslužbencih, ki se upokoje, preden so eno leto v svoji skupini odnosno periodskem povišku in prejemajo zato po določitih § 263. u. z. še stare prejemke (nižje skupine odnosno nižjega periodskega poviška).

Praksa je sedaj taka, da se izraz »pripada« tolmači tako, da se za osnovo pri določitvi osebne pokojnine jemljejo oni prejemki (plača, pri uradnikih tudi položajna doklada), ki bi jih morali prejemati po času, ki so ga prebili v zadnji položajni skupini, torej po onem periodskem povišku, do katerega imajo po letih, prebitih v svoji skupini, že pravico, odnosno po skupini, v katero so že napredovali, čeprav še ni preteklo eno leto, odkar so napredovali v višjo skupino, ali dobili periodski povišek.

Zvaničnik 1. skupine, ki je na primer dobil dekret, da se mu s 15. januarjem 1932 prizna plača s prvim periodičnim poviškom (ker je od 15. januarja 1929 v I. skupini), bi dobil to plačo (680 Din) izplačano šele s 1. marcem 1933 (§§ 263. in 134.). Če pa se ta uslužbenec upokoji že v februarju 1932, se mu odmeri pokojnina takoj od prvega periodičnega poviška, ne pa od plače brez periodičnega poviška (600 Din) in prejema tako odmerjeno pokojnino že od 1. marca 1932.

Kdaj se dajejo rešenja o vstetju služb?

Glavna kontrola je na svoji splošni seji dne 4. decembra 1931 sklenila, da odločb o pripoznavanju službene dobe za pokojnino, ki jih dajejo nekatera ministrstva na osnovi prvega odstavka § 274. zakona o uradnikih, ne bo jemala v pretres, ker se mora pravilnost takih odločb ocenjati šele ob upokojitvi dotičnega uslužbenca, in sicer skupno z odločbo o določitvi količine osebne pokojnine.

Na drugi seji (dne 25. januarja t. l.) je glavna kontrola sklenila, da se more jemati v pretres vprašanje o službenih letih tega ali onega uslužbenca samo v primerih, ko se ocenjuje odločbe, s katerimi so uslužbenci napredovali ali bili imenovani (t. j. dobili tudi drugo zvanje) v višjo skupino oziroma dobili periodski povišek, ali so bili upokojeni, ali pa se jim odmerja pokojnina. Ne smejo se pa jemati v oceno odločbe, s katerimi se kakšnemu uslužbencu pripoznava samo neka služba za pokojnino, ne da bi istočasno dobil tudi skupino, periodični povišek, ali bil upokojen.

K temu pripominjamo, da naše ministrstvo, odkar je v veljavi novi uradniški zakon, ni več dajalo rešenj o pripoznavanju služb, temveč je predložena potrdila o službah samo vlagalo v uslužbenske liste in dobe zabeleževalo. Na ta način bo marsikdo v dvomu vse do upokojitve, ali se mu ta ali ona služba šteje v pokojnino ali ne.

Velika zatoga tapetniških izdelkov. zime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever
Ljubljana, Marijin trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Nove prijave upokojencev za draginjske doklade.

Z uredbama finančnega ministrstva št. 75.500/I od 27. oktobra 1931 oz. 76.000/I od 5. decembra 1931. je predpisano, da morajo vsi državni upokojenci (upokojenke), njih vdove in sirote najkasneje do 1. marca 1932 predložiti izplačevalni blagajnici t. j. odseku za računovodstvo dravske finančne direkcije, **nove prijave**. Obrazec za te prijave je bil predpisan z odločbo fin. ministrva od 12. decembra 1931, št. 83.900/I in je objavljen v »Službenem listu« od 16. jan. 1932, kos 4. Prijavne obrazce je izdalo in založilo »Društvo državnih upokojencev in upokojenk v Ljubljani«, kjer jih je dobiti proti plačilu 1 Din za komad. Kakor sporoča imenovano društvo, se prijavni obrazci dobe pri vseh tobačnih zalogah v dravski banovini, v vsakem poedinem kraju, kjer je sedež okrajnega sodišča, vsaj v eni trafiki, v Ljubljani v trafiki Pogačnik R. (prej Blaž) na Dunajski cesti (Mathianova hiša), v Mariboru v trafiki Svetek Pavle v Gosposki ulici, v Celju pa v trafiki Perovšek Alme na Kralja Petra cesti. — Vsi predlagatelji prijav se pri tem opozarjajo, da morajo biti prijave pisane in podpisane lastnoročno in čitljivo, sicer se ne bodo obravnavale. Tistim upokojencem, ki bi do 1. marca t. l. prijav po novih obrazcih ne predložili, se ustavi nadaljnje izplačevanje doklad, dokler ne vložijo prijave. K prijavi je priložiti v dokaz resničnosti navedb vse potrebne listine. Vendar upokojencem, ki so že v minili jeseni predložili prijave in dokazilne listine, teh listin ni treba vnovič predlagati. V bodoče pa bodo morali predlagati listine samo v dokaz sprememb, ki ustvarjajo zanje nova prava do draginjskih doklad. — Prijavne tiskovine je izpolniti točno, pazljivo in pravilno. Za neresnične prijave so predlagatelji kazenski in disciplinski odgovorni. — Opozarjajo se tudi vsi upokojenci, naj v obrazcu točno navedejo številko svojega likvidacijskega lista, ki je označena na vsakem mesečnem čekovnem odrezku. — Natančnejša navodila za izpolnitev prijavne tiskovine so natisnjene na obrazcu samem. Po njih se je natančno ravnati.

Poboljšanje telefonske službe.

Poboljšanje telefonske službe v Jugoslaviji je naslov knjige, ki jo je napisal in izdal g. ing. Dušan Milosavljevič, direktor Savske direkcije pošte in telegrafa v Zagrebu. To delo je bilo nagrajeno s prvo nagrado na strokovnem književnem konkurzu, ki ga je razpisal g. prometni minister 16. marca 1931.

Predgovor knjigi je napisal g. ing. Marij Osana, univ. prof. v Ljubljani.

Vsebina knjige:

1. Predgovor.
2. Uvod.
3. Splošna sredstva za poboljšanje v pogledu na sedanji položaj:
 - a) splošni pogledi,
 - b) dobra organizacija,
 - c) dober kader specialistov in zadostno število delovnega osebja,
 - d) moderna sredstva za regulacijo službe in pouk osebja,
 - e) zadostna denarna sredstva,
 - f) psihološki momenti.
4. Naša telefonska kapaciteta.
5. Tehnična sredstva za uvedbo dobrega telefonskega prometa pri nas in naše realne potrebe v telefoniji. Medkrajevni telef. kabli.

6. Konec in vprašanje o privatni eksploataciji naših telefonov.

Vsebina je gotovo zelo aktualna in zanimiva za vsakogar, ki se zanima za razvoj in razmah p. t. stroke, zlasti njene v današnjih časih najvažnejše panoge — telefonije.

Kako važno in neobhodno potrebno prometno sredstvo je telefon in zakaj se mora njegovemu razvoju posvečati vsa pozornost, poudarja v svojem predgovoru g. univ. prof. Osana prav zanimivo takole:

Lahko bi pa kdo vprašal, ali ni morda telefon do neke meje luksuz? Ali je on resna potreba današnjemu človeku, domu, trgovini, uradu itd. V pogledu na sistem današnjega življenja je to vprašanje enako vprašanju: ali je za vojaka puška luksuz ali potreba? Naše življenje gre vedno v hitrejšem tempu in borba za obstanek je čimdalje hujša in težja. Ako naš industrijalec, trgovec in obrtnik ne bo uporabljal enakih sredstev kakor njegov konkurent, ki je v tem primeru njegov nasprotnik, ne bo mogel vzdržati v borbi z njim, v boju za obstanek, ne bo zmagal v ekonomskem življenju. Telefon je borbeno sredstvo provrstnega značaja.

In nadalje. S telefonom štedimo čas, a »čas je denar«. Ne smemo pa pozabiti, da je telefon zelo koristno sredstvo v ekonomski borbi samo tedaj, ako je telefonski obrat popoln. S slabim telefonom se pa lahko zapravljata čas in denar.

Knjiga stane samo 20 Din. Naroča se pri avtorju.

Redni občni zbor

„Poštneža doma“

t. z. z o. z.

bo v soboto, dne 19. marca 1932 ob pol 14. uri v Beli dvorani hotela Union v Ljubljani, Miklošičeva cesta.

Dnevni red:

1. Verifikacija pooblastil.
2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
3. Poročilo funkcionarjev načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Odobritev računskega zaključka.
6. Poročilo o uradni reviziji zadruga po revizorju Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani.
7. Sprememba pravil.
8. Poročilo o gradnji doma.
9. Predlogi in priživi v smislu čl. 42 pravil.
10. Volitev članov načelstva in nadzorstva.
11. Slučajnosti.

Ako občni zbor ob napovedanem času ne bo sklepčen, se bo vršil po čl. 41 zadružnih pravil čez pol ure drugi občni zbor na istem mestu, ki bo sklepčen ob vsakem številu navzočih zadružnikov. — Predlogi in pritožbe članov se morajo predložiti pisмено osem dni pred občnim zborom. Letni računski zaključek je zadružnikom na vpogled v zadružni pisarni od 5. marca dalje.

Načelstvo je sklenilo, da v svrhu polnoštevilne udeležbe povrne na zahtevo zunanjim zadružnikom potne stroške, in sicer zaradi važnosti predloga o gradnji doma (glej točko 8. dnevnega reda). Pooblastila je treba predložiti v zadružni pisarni isti dan, to je v soboto 19. marca med 9. in 11. uro dopoldne.

Načelstvo.

Janez Poharc:

Vtisi iz Čecoslovaške.

Že svojedobno sem se zavzemal za to, da bi se po zgledu raznih drugih strokovnih organizacij organizirala tudi poštarska ekskurzija v bližnje inozemstvo, ker take ekskurzije samo razširjajo obzorje in seznanijo človeka z marsičem, kar bi bilo samo posnemanja vredno. In ako so take ekskurzije prirejale drugi, zakaj bi je ne mogli izvesti poštarji, ki imamo poleg železničarjev edini direktne dnevne stike z inozemstvom. Prošli mesec sem imel priliko potovati v bratsko Čecoslovaško po sokolskih poslih, kot poštar pa naravno nisem zamudil prilike, da bi se ne zanimal tudi za poštne razmere v Pragi in si ne ogledal nekoliko uradov in njih poslovanja. In že samo to, kar sem videl (zanimal sem se kot špedicist zlasti za poslovanje pisemske pošte), me je le še bolj uverilo in potrdilo v prepričanju o koristnosti in umestnosti poštarske ekskurzije vsaj v Avstrijo in Čecoslovaško.

Podrobnejši opis podam prihodnjič, za danes nekoliko splošnih vtisov in opazanj. Da vlada tam pri vsem poslovanju vzoren red, menda ni treba posebej omeniti, toda Čehi sami so mi priznali, da mi v tem pogledu ne zaostajamo veliko za njimi, pač pa so tožili o površnosti in naravnost indolentnem poslovanju nekaterih poštних uprav v južnih in vzhodnih državah. Točnost in vestnost so Čehi prevzeli kot eno dobrih dediščin od rajne Avstrije, toda brez pedantnosti in birokratizma, ki sta dičila razne državne institucije bivše monarhije, torej tudi pošto. Čehi bi ne bili napredni narod, ako bi vso tisto navlako, ki jo imenujemo tudi z nemškim imenom »Amtsschimmel«, privlekli v nove razmere, oni so šli energično na delo in vsaj pri poštni upravi se je pometlo z vsakim birokratizmom. Celotno poslovanje se ni nesmiselno racionaliziralo, pač pa smotreno komercializiralo, z drugimi besedami, postavilo na čisto gospodarsko osnovo.

Z novo državo je zavel nov duh v vsem, torej tudi v občevanju med »nižjimi« in »višjimi«. Brez dvoma, da se tudi tu gleda na red in disciplino in da se tudi tu gleda na primerno distanco med vodilnim in izvršilnim osebjem, toda brez vseh ostrin in, rek bi, prepadov. Medsebojno občevanje je dobrohotno, res kolegialno.

Drugo, kar opaziš že od zunaj, je izredna snažnost v vseh poštних prostorih in še prav posebno v starih uradih, ki niso tako moderno urejeni kakor novi. Higiene se tam očitno ne samo propagira, temveč tudi dejansko pospešuje, dočim pri nas, žal, nekateri uradi znotraj prav malo sličejo temu, kar bi se lahko imenovalo higienično.

Sluge in poduradniki so zelo lično oblečeni, skoro civilno, le čepica in enak krog temne barve jih izdajata za poštne uslužbence. Da je obleka iz dobrega blaga in ne navadna raševina ali še brezoblično ukrojena, je jasno.

V enem smo pa mi že naprej, in sicer v dostavljanju pisem in paketov z avtomobili, dočim se v nekaterih praških okrajih in tudi po drugih mestih uporablja še konjska vprega, čemur se moraš, zlasti v takem vel mestu in državi z lastno avtomobilsko industrijo čuditi. Toda letos in prihodnje leto bo tudi v tem pogledu storjen korak naprej, ker se bo moderniziralo prevažanje pošte vsepovsod, kjer še ni izvedeno. Tam, kjer je to že storjeno, se pa uporabljajo prvovrstna vozila, ki so zanesljiva, čeprav draga.

Praga sama ima sicer svojo glavno pošto, toda ves inozemski promet, dohod in odhod, se koncentrirata na pošti Praga VII. (etranger), ki se nahaja na Masarykovem kolodvoru. Tudi ostala pošta se ne zbira vsa

na glavnem poštnem uradu, temveč jo posamezni uradi ekspedirajo za poedine smeri na odgovarjajoče odpremne pošte, ki se nahajajo na posameznih kolodvorih. Slično je pri dohodu. Pri dohodnih uradih se namreč pošta razdeli na poedine okraje, čijih pošte same vrše dostavo. Dostava se vrši redno dnevno po dvakrat.

Posebnost Prage je zelo razvita cevna pošta. O tej, nekaj več o poslovanju in o položaju poštnega osebja pa v prihodnji številki.

Vutkovič:

Klic z dežele.

Zadnje čase se opaža med vrstami članstva velika apatičnost in nezanimanje za svoje udruženje. Moj današnji članek naj bo delno pojasnilo, kako je zanimanje in kaj je vzrok nezanimanja na deželi.

Že na sestanku v Ljutomeru sem omenil, da je članstvo sito pitanja z razmerami v udruženju. Ako se ne bo udruženje pobrigalo za članstvo, se lahko zgodi, da bo ostalo slednjič samo dobro organizirano udruženje s pravili, a brez članstva. Slab bi bil tak poštar, ki bi se zanimal samo za administrativno, pri blagajni pa bi mu podrejeni uradnik manipuliral po svoji volji. Izgovori, da še ni čas, ne držijo. Moje mnenje je, da se naj gleda na to, da bo članstvo dobro, kajti iz tega se pošiljajo delegacije k banovinskim sekcijam z nasveti in od tu se delegirajo v udruženje in naloga teh je, da začno čistiti, kar je slabo.

Kaj pa bi naj storili za članstvo? Odgovor je lahek in na dlani. Najprej je treba člane z dejanji pridobiti. Tu imam v prvi vrsti na umu proste vožnje in poznam tudi že odgovor od strani organizacije, ki bo rekla: »saj smo se že za to potegovali, a nismo uspeli.« Jaz pa pravim: »Slab bi bil tisti lovec, ki takoj prvič, ko ne zadene zajca, vrže puško v koruzo.« Zainteresirati je treba za to vse banovinske sekcije, ki naj skupno kakor eden nastopijo in pritisnejo na Udruženje.

Ne zahtevamo ravno enakih ugodnosti, kakršne imajo železničarji, nekaj pa vendar. Pomislimo, da ima poštar samo enkrat v letu dopust in da si želi tedaj ven iz vsakdanjega življenja. In tedaj zadene na vprašanje, kam? V bližnje mesto ali vas? Ne, daleč stran bi rad, da bi videl tudi druge šege in navade. A kam, ko pa stane vožnja preveč denarja.

Sekcija naj bi torej predlagala, da se poštним uslužbencem dovoli vsaj enkrat na leto ena prosta vožnja, in sicer predvsem v času dopusta in ministrstvo naj bi imelo pravico pooblastiti direkcije, da smejo na prošnjo poštних uslužbencev izdajati take proste karte. Država bi pri tem ne izgubila ničesar, pač pa samo pridobila. Poštni uslužbenec bi tako prišel do prilike, da kaj vidi, sliši in si tako opomore dušno in telesno. S tem, da bi se vozil po raznih progah, bi mu bilo pomagano delno tudi pri kartiranju. Torej ne plašite se in poskusite ponovno, saj kdor išče najde, kdor trka, se mu odpre.

Bliža se občni zbor zadruga »Poštni dom«. Iz tega in onega, kar sem slišal, sem si ustvaril to-le sodbo: Za gradnjo poštne doma ni na deželi nikakega zanimanja. Večina pravi: »kaj mi bo poštni dom, ki je predviden v zgraditvi stanovanjske hiše.«

Gospodje! Stanovanjsko krizo si naj Ljubljana omili sama, ne pa s poštними žulji. Da, z našimi žulji. Ali ni bila vedno dežela prva, ki je prispevala na vsak Vaš poziv svoje skromne, od ust pritrpane prihranke za dobiti svoje organizacije.

In sedaj pa prihaja dežela do Vas s prav vljudno prošnjo. Pripravili ste vedno, da se je dežela, naj bo pri podpisih deležev, kakor tudi loterije, izkazala kot najbolj požrtvovalna. Opustite misel zgraditve poštne doma in storite nekaj za članstvo. Teh nabranih

500.000 dinarjev lahko naložite plodonosne za svoje člane. Zidajte rajši domove, v katerih bo uslužbencu nudeno, da bo mogel po trudapolnih dnevih v svojem dopustu res popolnoma izpreči. Ne tretiram te ideje ravno s tega vidika, da bi morali v Slatini Radenci zidati okrevališče. Ne, zidajte na našem lepem sinjem Jadranu, ali pa v Rimskih toplih ali v Rogaški Slatini. Sicer je pa še več letoviščnih krajev in ako bi se v enem izmed teh kaj naredilo, bi se članstvu za ves njegov trud in vztrajnost oddolžili. V ta dom naj bi se v prvi vrsti sprejemali poštarji iz dravske banovine, v drugi vrsti poštarji ostalih banovin in ako bi tudi teh ne bilo, pa ostali letoviščni prijavljenci. Za stanovanje in oskrbo naj bi bila taka cena, da bi si mogel vsakdo privoščiti letovanje. Razen tega naj bi se vsak mesec sprejelo gotovo število uslužbencev, bolnikov, siromakov, s prostim bivanjem na Jadranu ali v okrevališču. Koliko je med nami takih, ki so nujno potrebni oddiha in južnega solca. Ena prosta vožnja bi že omogočila bivanje v letovišču oz. okrevališču, pa makar samo za nekaj dni, vsakemu poštному uslužbencu. S tem bi bilo pomagano slehernemu poštному uslužbencu, na zunaj pa bi si poštarji postavili spomenik vzajemnosti in socialnega čuta. Naj ne bo ta moj današnji apel na zadrugarje glas vpijočega v puščavi, ampak razmišljajo naj o tem, preden izrečejo svojo besedo na občnem zboru. Nisem bil sicer nikdar nasprotnik zidanja »Poštne doma«, vsak trezno misleč tovariš pa mi bo dal prav, da so sedaj resnično težki časi in da je treba, da podpira tovariš tovariša.

Nadalje naj bi se sekcija zanimala tudi za to, kako bi izposlovala pri ministrstvu, da bi se tudi poštarji lahko posluževali nabavljanih zadrug. Ta pridobitev bi seveda za uslužbence v mestih ne imela toliko smisla, ker si itak trgovci med seboj konkurirajo. Kaj pa pri nas na deželi? V kraju, kjer službuje oče s celim krdelom otrok, sta dva trgovca ali pa samo eden. Tukaj ni konkurence. Izpostavljeni smo odiranju. In poglejmo draginjske doklade. V mestu, kjer so stvari cenejše, so večje, na deželi pa manjše. Sekcija bi si s pridobitvijo železničarskega konzuma za poštne uslužbence ne zasigurala le lepega števila novih članov, ampak tudi železničarjem samim bi prišlo to v dobro, saj bi konzum pri večjem odjemanju lahko gledal na manjši zaslužek. Naše ministrstvo bi seveda moralo za take pošiljke po železnici dovoliti prost prevoz.

Taka naj bodo stremljenja naše organizacije za svoje člane. Nadalje naj bi se organizacija zanimala za aktualne stvari v poštni službi. Koliko je na deželi uslužbencev, ki ne razumejo odredb takoj na prvi mah. Koliko je še uslužbencev, ki še danes po preteku treh mesecev ne znajo taksirati po novih pristožbinah, ki so stopile v veljavo. Ravno danes sem imel v roki pismo neke pošte, ki ga je za inozemstvo priporočeno taksirala namesto s 7 samo s 6 dinarji. Organizacija bi bila dolžna svojim članom v glasilu razložiti razliko med novimi in starimi pristožbinami. Roji mi še polno misli po glavi, pa jih ne bom napisal, ker se nič ne ukrene.

Ne morem pa preko nekega dejstva. Naši pogodbeni poštarji, ki tvorijo, mislim, če že ne večino v poštni stroki, vsaj veliko število, so sedaj porinjeni popolnoma za plot. Ali ni tudi za te možnosti, da bi se organizirali, pa ne v separatnem društvu, ampak v naši organizaciji. Želja vseh pogodbenih poštarjev je, da bi se vsi poštarji brez razlike strnili pod poštno zastavo, kajti le v slogi je moč in več ljudi več ve.

To bi naj bili cilji naše današnje organizacije. Bodimo prepričani, da samo takrat bo članstvo z dušo in telesom pri svoji organizaciji, ko bo videlo, da pozna udruženje tudi v drugih momentih člana, ne pa samo pri plačilu ali drugih žrtvah na oltar skupnosti.

Društvene vesti.

Na 13. redni odborovi seji dravske sekcije UPU, ki se je vršila dne 12. februarja t. l., je predsednik tov. Čampa izčrpno poročal o intervenciji predstavnikov vseh sekcij v Beogradu, o čemer razpravlja tudi današnji uvodnik iz Beograda.

Da bi bilo članstvo natančno informirano o današnjih organizacijskih in drugih vprašanjih in da bi se poživilo organizacijsko življenje sploh, je odbor na tej seji sklenil sklicati nekaj podeželskih sestankov, in sicer v Mariboru, Celju, Ljutomeru, Brežicah in en sestanek za Gorenjsko ter enega za Dolenjsko. Prav tako priredi sekcija prve dni v marcu informativen sestanek v Ljubljani.

Naši sestanki.

Sestanek v Mariboru se je vršil v soboto, 20. p. m. zvečer ob 20. uri v dvorani Nabavljalne zadruge drž. nameščencev. Bil je izredno dobro obiskan (58 članov), kakor ni bil že dolgo nobeden sestanek v Mariboru. Na sestanku je podal obširno poročilo o situaciji v Udruženju in stroki predsednik sekcije tov. Čampa. Govoril je tudi član uprave sekcije tov. Cuderman, ki je opozarjal zlasti nižje uslužbence, da naj se intenzivno zanimajo za delo in stanje v Udruženju. Udeleženci so pazljivo sledili poročilu in pred zaključkom sestanka stavliali še razna vprašanja. — Želeli bi, da bi v Mariboru tudi v bodoče ne ponehal interes za delovanje organizacije in da bi bili tudi bodoči sestanki tako lepo obiskani.

Sestanek v Ljutomeru se je vršil v nedeljo, 21. p. m. ob 15. uri na verandi restavracije »Triglav«. Sestanek je bil za zimsko dobo prav dobro obiskan, čeprav smo pogrešali nekaj pošt. Predsednik sekcije tov. Čampa je podal tudi na tem sestanku isto poročilo kakor v Mariboru. — Tov. Vutkovič iz Slatine Radencev je govoril o težnjah, željah in predlogih prekmurskega članstva. Na sestanku smo opazili tudi nekaj tov. pogodbenih poštarjev, ki še niso pretrgali stikov s svojo dosedanja organizacijo. Po svojem govorniku tov. Vutkoviču so zahtevali, da naj bi bili pogodbeni postarji v enotni organizaciji z ostalimi p. t. t. uslužbenci, češ, da vse, kar spada k pošti, naj bo eno v eni sami organizaciji. Razpravljalo se je tudi o poštne domu in o okrevališčih. Tudi ljutomerski sestanek je treba smatrati za lepo uspel sestanek našega odličnega prekmurskega članstva.

Sestanek v Celju se je vršil v nedeljo, 21. p. m. ob 16. uri v prostorih hotela »Union«. Udeležba je bila izredno dobra (48 članov), kar priča o veliki stanovski zavesti in zanimanju članstva celjskega glavnega poverjeništvu za organizacijo. Posebej velja pripomniti, da je bilo prisotnih tudi veliko zvaničnikov in služiteljev. Prisotni so z velikim zanimanjem sledili izčrpnemu poročilu o situaciji v Udruženju in stroki, ki ga je podal podpredsednik sekcije tov. Štukelj. Po njegovem poročilu so sledila od strani udeležencev številna vprašanja, na katera je odgovarjal poročevalec, tako da je trajal sestanek 4 in pol ure. Članstvo je spontano izrazilo željo, da naj bi se zgradilo za slovenske poštne uslužbence okrevališče. Govoril je tudi tov. Cergolj iz Celja, ki je pozival zvaničnike in služitelje, da naj se oklenejo skupne organizacije, v kateri vlada resnično tovarištvo in prava iskrenost. Sestanek je pozdravil tudi član odbora tov. Cuderman.

Sestanek na Jesenicah na Gorenjskem. Dravska sekcija UPU priredi dne 13. marca t. l. društveni sestanek na Jesenicah na Gorenjskem, in sicer v prostorih restavracije g. Tancerja. Sestanek se bo vršil popoldne. Ker so železniške zveze na vse strani zelo ugodne, pričakuje sekcija obilne udeležbe.

»Poštar« laže.

Zadnji »Poštar« si je dovolil, — kakor že prej večkrat — zopet prav zlobno laž, češ, da je dala ostavko na blagajniško mesto v Dravski sekciji UPU tov. Mikuževa, da je izstopila iz organizacije in da je naša sekcija sploh razpuščena. Pri tem namiguje na neke interesantne razloge ostavke in izstopa tov. Mikuževa, hoteč s tem najbrže sumničiti upravo sekcije nepoštenih manipulacij.

Nam se ne zdi potrebno poudarjati, da so take in drugačne vesti v »Poštariju« od kraja do konca zlagane, ker »Poštar« ni bil še nikoli zmožen zapisati resnice, kadar je pisal o naši organizaciji. Nam je in bo pisane »Poštarija« lanski sneg, katerega naj kdaj drugi.

To in ono.

Zadnja številka »Poštne glasnika« zaradi nepremagljivih ovir ni mogla iziti redno 15. februarja t. l., kar naj nam blagovolijo člani in čitatelji oprostiti. Zato je izšla današnja številka kot dvojna.

Prispevke za »Poštni glasnik« naj pošiljajo dopisniki na naslov urednika, ker smo ugotovili, da se je v zadnjem času izgubilo že dvojne pisem, naslovljenih na uredništvo »Poštne glasnika«. Važni prispevki in članki naj se po možnosti pošiljajo priporočeno.

Naša Pošta, časopis pa pošto, telegraf in radio, ki izhaja mesečno v Beogradu, Balkanska 9, in ki stane letno 40 Din, ima v svoji zadnji številki tole vsebino: mednarodna poštna akademija in telekomunikacija, časopisi, Mihajlo Faradej iz preteklosti p. t. stroke, za zgodovino pošte, napredek v drugih državah, o statistiki, p. t. udruženje, odločbe Glavne kontrole, poštar-slikar in pregled (vesti iz ministrstva, publikacije in vesti, nove knjige).

Od 22. januarja 1932 naprej se zamenjavajo začasna potrdila za delnice Privilegirane agrarne banke. Državni uradniki, ki so delnice banke vplačali preko svojih nadrejenih oblasti, dobe delnice od finančnega ministrstva, ki bo samo izdalo potrebna navodila o zamenjavi. — Istočasno se delničarji Privilegirane agrarne banke obveščajo, da se bo dividenda za leto 1931 izplačevala na podlagi kupona št. 1 takoj po redni skupščini delničarjev.

Podporno društvo finančnih in drugih uslužbencev državne uprave za dravsko banovino v Ljubljani ima svoj redni občni zbor v soboto 5. marca 1932 v salonu gostilne Kajfež v Florijanski ulici. Začetek ob 19.30 uri. Dnevni red: 1.) Poročilo odbora. 2.) Poročilo pregledovalcev računov. 3.) Odobritev pravilnika bolniškega sklada. 4.) Odobritev pravilnika za dajanje posojil. 5.) Predlogi odbora (sprememba društvenega naslova. Superzavarovanje). 6.) Volitev dveh članov odbora. 7.) Volitev dveh pregledovalcev računov. 8.) Predlogi članov in 9.) Slučajnosti.

Neposredni davki. Pregled najvažnejših davčnih zakonskih določb. Priredil višji finančni svetnik Josip Mosetizh. Izdala Kmetijska Matica v Ljubljani. Cena 30 Din. — Knjižica obravnava vse vrste direktnih davkov, dalje splošni in skupni davek na poslovni promet, vojnico, davek na neoženjene osebe in davčno prostost oseb, ki imajo devet ali več otrok. Prireditelj je obdelal vsa najvažnejša davčna vprašanja, ki se pojavljajo v vsakdanji praksi. Prednost knjižice obstoji zlasti v tem, da se za vsako davčno vrsto kakor tudi pri vsakem važnejšem davčnem vprašanju točno navajajo razni davčni zakoni, pravilnik, davčne novele in deloma tudi razpisi ministrstva za finance, ki obravnavajo dotično davčno snov.

Prireditelj je s to knjižico prav srečno ugodil ne le željam davčnih zavezancev, am-

pak tudi željam organov finančne uprave. Saj je izšlo v razmeroma kratki dobi, odkar smo dobili davčno reformo, že nebroj raznih novih davčnih zakonov in poleg tega pa še cela vrsta izpreminjevalnih in dopolnjevalnih zakonov.

Snov, ki jo je obdelal prireditelj v svoji knjižici, je ogromna. Zato je tem bolj pozdraviti, da se je prireditelj ne le lotil težavne naloge, marveč da mu je tudi uspelo, v razmeroma majhni knjižici (182 strani) obdelati materijo tako izčrpno in pregledno, da služi knjižica lahko kot kazipot davčnim zavezancem in celo uradništvu finančne stroke. Zato knjižico prav toplo priporočamo.

— Nedeljen pouk na srednjih šolah. Narredba prosvetnega ministrstva, s katero je bil nedavno uveden deljen pouk na srednjih šolah v dravski banovini, je izzvala nevoljo staršev, ki so zahtevali, da ostane nedeljeni pouk, ker bi bil sicer mnogim kmečkim, delavskim in uradniškim otrokom onemogočen srednješolski študij. To zahtevo je vsebovala tudi spomenica, ki jo je poslal ministru za prosveto poseben odbor, izvoljen na velikem zborovanju staršev v Ljubljani. Za stvar so se zavzeli tudi poslanci dravske banovine. Prosvetni minister je upošteval navedene razloge in izdal odlok, s katerim je bil na srednjih šolah v dravski banovini s 1. februarjem zopet uveden nedeljen pouk.

— Glede šolske obveznosti učencev, ki so bili ob koncu I. polletja odstranjeni na osnovi člena 18. zakona o izpremembah in dopolnitvah srednješolskega zakona, je izdala kraljevska banska uprava dne 21. januarja 1932., IV., No. 491/I naslednje pojasnilo: Učenci, ki so bili odstranjeni do konca šolskega leta po zgoraj omenjenem zakonu, so še vedno učenci dotičnega zavoda. Odstranjeni so od pouka v šoli s pravico, da smejo delati v juniju razredni izpit iz vseh predmetov kot redni učenci. Ako pa taki učenci ne nameravajo delati v juniju tega izpita, naj se takoj po odstranitvi odjavijo na srednji šoli in vpišejo nazaj v osnovno šolo.

— Rodbinski dodatek za učence, neuspele pri tečajnih izpitih. Ministrstvo prosvete je z odlokom S. n. 45.508/31 z dne 1. januarja 1932 na prošnjo za normativno odločitev ali pripada draginjska doklada za učence, ki se pri višjem ali nižjem tečajnem izpitu odklonijo za leto dni, dalo nastopni odlok: — Uvezi akta Odeljenja IV No. 18.132/31 izveštavate se da redovni učenci, odbijeni na višjem tečajnem izpitu na godinu dana, imajo pravo na porodnični dodatek za godinu dana, ker se smatraju kao redovni učenci. — Ker se smatrajo po § 38. izpopolnjenega zakona o srednjih šolah za redne učence do kraja tekočega šolskega leta poleg učencev VIII. razreda tudi učenci IV. razreda, ki so bili odklonjeni pri tečajnem izpitu na leto dni, je brez dvoma, da tudi za te pripada draginjska doklada za leto dni.

Mirovna pisemska znamka. Holandska poštna uprava je razpisala javen natečaj za osnutek mirovne pisemske znamke. Natečaja se lahko udeleže samo holandski umetniki. Znamka mora jasno in umetno izražati namen izdaje, namreč propagando za mir. Natisnjena bo v vrednosti 12½ ct in zato v modri barvi.

Vzroki poštne deficita. Predsednik Zveze francoske produkcije, v kateri je 2500 sindikatov francoskih industrijalcev in trgovcev, je predložil predsedniku finančne parlamentarne komisije, ki je nameraval zviti poštno pristojbino, spomenico, v kateri pravi, da temu gotovo niso toliko krivi personalni izdatki za osobe, kakor to, da opravlja pošta za javnost razna dela, ki niso plačana. Poštinska prostost zavzema vedno večji razmah in vedno večje ugodnosti v pristojbinah se dajejo tisku itd., kar je gotovo velik vzrok poštne deficita. Zveza priznava velik socialni in kulturni pomen raznih dru-

štev, ki delujejo za splošni dobrobit in predvsem tiska, ali znižanje pristojbin bi morala nositi v tem slučaju država, ne pa ljudje, ki se poslužujejo za svoj obstanek pošte, telegrafa in telefona.

Nemčija ne misli na znižanje plač. Na razne govorice in vesti je nemška vlada 18. januarja t. l. uradno razglasila:

»Razni časopisi pišejo, da namerava vlada zaradi neugodnega finančnega položaja državnim nameščencem plače znižati ali pa jih ne v celoti izplačati. Vse to je od konca do kraja izmišljeno, ker se vlada v tem pogledu ne peča z nobenim vprašanjem.«

Iz Grške. Število poštne osebe se je v letu 1930 napram številu v letu 1929 znižalo od 7146 na 7080 ali za 2.3%. Od 7080 nameščencev jih je 6797 pri prometu, 283 pa v administrativni službi. Od 6797 prometnikov jih je 726 v tehniški službi, 3602 je nižjih uslužbencev, 445 je pa žensk.

V Berlinu je izšla knjižica, ki poleg slik in črtežev opisuje popolno mehanično sortiranje pisem na pošti Berlin NW 7. Sortiranje se vrši v treh etapah. Najprej sortirajo pisma uradniki in jih položijo v šeznjevih v predale, nakar jih že zgrabijo transmisije, ki jih že spravijo v ta ali oni oddelek, kamor že spadajo. Mehaničiranje ni torej namenjeno sortiranju samemu, ampak ostalemu poslovanju, ki je v zvezi z njim. Pri vsaki taki proceduri se prihrani baje 40 do 45 minut na čas. Pisec knjige hvali to uvedbo, pa tudi osebo pravi, da dela z manjšim naporom in v večjem miru, dočim izjavljajo oni, ki so si vse to ogledali, da to ni res, češ, da je špedicija podobna bolj tvornici, v kateri vse roče in šumi, kar gotovo ni v prid živcem.

Sloviti kip Svobode, ki ga je svoj čas francoska vlada poklonila U. S. A., in ki straži njujorsko pristanišče, je sedaj hkrati radijska postaja. Na vrhu ogromnega kipa, in sicer na glavi statue, je instaliran mikrofoni, odkoder se je napravil prvi poskus s kratkimi valovi. Emisija te najnovejša in na samem spomeniku, na kate-rega je Amerika tolikanj ponosna, instalirane postaje, je sprejela tudi Nemčija.

V Parizu so napravili film, ki prikazuje življenje in delo v p. t. t. stroki. V filmu sodelujejo poleg znanih umetnikov tudi p. t. t. uslužbeni.

† V Mariboru je umrla 9. februarja t. l. Lina Petelenka, služiteljica na pošti Maribor, in zavedna članica naše sekcije. Sekcija ji je v bolezni večkrat priskočila na pomoč z denarno podporo. Pokoj njeni duši!

Osebnosti.

Postavljeni: za pogodbene poštarje Kaluža Marija v Gorjah pri Bledu; Bavdek Ljuba v Petrovčah in Bizjak Terezija v Križah na Gorenjskem; za dnevničarje: Grum Frída na direkciji in Širnik Boris na Mariboru 2.

Premešeni: pb. ur. VI. sk. Anžlovar Andrej iz Celja k car. mag. v Zagreb in Fajdiča Rudolf z Ljubljane 2 na Ljubljano 1; pb. ur. VII. sk. Jan Vera z Maribora 1 na Ljubljano 1, Gliha Amalija z Ljubljane 1 na Maribor 1 in Kotnik Peter z Maribora 2 na Maribor 1; pb. ur. VIII. sk. Kušar Vida z Ljubljane 6 na Ljubljano 4, Gomišek Ana z Ljubljane 4 na Ljubljano 1 in Urbančič Bernardina z Vrhnik na Ljubljano 1; prakt. tehnik VIII. sk. Šule Josip od III. ter. tt. sekcije na direkcijo; pt. manip. X. sk. Žagar Apolonija iz Sevnice v Čabar, Cingel Franja

iz Konjic v Ormož, Juh Avgustina iz Murske Sobotne na Ljubljano 1, Kurinčič Pavla iz Laškega na Maribor 1, Bras havra z Ljubljane 1 v Laško, Mihelj Josip iz Pragerskega v Grobelno in Šafarič Avrelja iz Ormoža v Konjice; ur. prip. Kolbezen Ervin z Maribora 2 na Maribor 1, Miklavčič Svetoslav z Maribora 1 na Maribor 2 in Jenko Avgust z Ljubljane 1 na Ljubljano 2; zvan. 3. sk. Pintarič Josip iz Murske Sobotne v Belince, Tomažin Angela iz Grobelna v Pragersko, Butala Katarina iz Čabra v Sevnico in Tanko Alojzija z Ljubljane 1 na Rakek; služ. 2. sk. Zupan Bogomila iz Brezic v Trbovlje 2, Springer Anton iz Podčetrčka na Ljubljano 1, Marinko Linda iz Belincev v Krško, Jaklič Elizabeta iz Podčetrčka v Moste pri Ljubljani, Jebačin Miroslava iz Most pri Ljubljani na Ljubljano 1 in Tanko Anica z Ljubljane 1 na Rakek.

Prestanek službe: Pog. poštarici v Križah na Gorenjskem Magovec Albini je prestala služba.

Umrli: Andres Pavla, pb. ur. VII. sk. v Novem mestu.

Poroke: Mechora Rudolf, služ. 2. sk. v Boh. Bistrici se je poročil s Franciško Preželj; Hočevkar Karel, služ. 2. sk. v Velikih Laščah pa z Angelo Adamič.

**Udeležite se občinskih zborov
„Gospodarske zadruge“ in
„Poštnega doma“!**

Velika zaloga češkega in angleškega sukna — Tirolski loden za pelerine in „Hubertus“ plašče v vseh barvah ter razno manufakturno blago nudi po nizki ceni

FRANJO MAJER, MARIBOR
Glavni trg št. 9

Modno in manufakturno
blago v veliki izbiri ter
solidni postrežbi in po

nizkih cenah!

KÜHAR & HROVAT
Maribor, Aleksandrova cesta št. 9

MERCINA IN DRUG
TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja
za Slovenijo vseh izdelkov tovarne
za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADEČE

**FABIANI
& JURJOVEC**

Ljubljana, Stritarjeva ul. 15

Priporoča svojo veliko in krasno
zalogo angleškega in češkega
blaga za gospode in dame

Vedno zadnje novosti v zalogi

Državnim nameščenoem
nudimo nakup na obroke

Novosti za damske
plašče pravkar došle!

A. & E. Skabernè
Ljubljana

Največjo izbero vsakovrstnega
usnja in čevlarskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

Dent. Leop. Šmerkolič
tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovška cesta 32/II.

Sprejema

od 8.—12. in od 14.—18.

Telefon št. 34—48

Dežnike
in
nogavice

izdelane v lastni tovarni iz
najboljšeja materijala

oddajamo tudi na drobno po skrajnih
cenah v naših prodajalnah:

v Ljubljani, Pred Škofijo št. 19
v Beogradu, Kralja Milana ul. 13
v Splitu, Marulićeva ulica 4
v Zagrebu, Jurišićeva ulica 8

Prva jugoslovanska tovarna
dežnikov in nogavic

Josip Vidmar